

de hidtil gældende regler om importerede mejeriprodukter var mangelfulde og utidssvarende.

Af lovens kapitel 1 fremgår, at dens bestemmelser og de forskrifter, der udstedes i medfør af loven, alene gælder for tilvirkning, behandling, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt opbevaring og transport af mejeriprodukter, hvorved forstås *smør, ost, mælkekonserves samt fløde- og mælkeis*. Det fastslås tilmed udtrykkeligt, at loven ikke kan omfatte konsummælksprodukter.

Loven, der er en udpræget *bemyndigelseslov*, fastslår i kapitel 2, at landbrugsministeren ud fra sundheds-, ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn med henblik på overholdelsen af internationale forpligtelser eller for at fremme afsætningen kan fastsætte bestemmelser om

- 1) produkternes sammensætning, behandling og beskaffenhed i øvrigt,
- 2) produkternes betegnelse og mærkning,
- 3) hvorledes det skal bedømmes, om de krav, der er opstillet i medfør af nr. 1 og 2, er opfyldt,
- 4) produkternes alder, form og størrelse,
- 5) emballagens beskaffenhed,
- 6) produkternes opbevaring og transport,
- 7) virksomhedernes bogføring over tilvirkning, køb og salg, og
- 8) hvilke tilsætningsstoffer der må anvendes i mejeriprodukter til eksport.

Det fastslås dog, at forinden der fastsættes bestemmelser i medfør af loven, *skal ministeren forhandle* med De danske Mejeriers Fællesorganisation og andre landsomfattende organisationer, hvis interesser berøres af bestemmelserne, og hvis bestemmelserne berører områder, der henhører under ministeren for forureningsbekæmpelse eller andre ministre, skal landbrugsministeren tillige forhandle med vedkommende ministre.

Kapitel 3 indeholder bestemmelser om *kvalitetsmærkning*, herunder om anvendelse af lurmærket, og i kapitlerne 4-7 er